

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 326/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 10/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. augusta 2008 doručená sťažnosť Ing. P. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. B., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 10/02.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 13. februára 2002 okresnému súdu žalobu o ochranu osobnosti. Žaloba smerovala proti obchodnej spoločnosti M., s. r. o. (žalovaný v I. rade), ako vydavateľovi denníka N. o., v ktorom došlo podľa sťažovateľa

k zverejneniu článku porušujúceho jeho osobnostné práva. V dôsledku zmeny vydavateľa denníka Národná obroda okresný súd na návrh sťažovateľa uznesením z 10. mája 2004 pripustil do konania žalovaného v 2. rade obchodnú spoločnosť P. 2 S., s. r. o. Konanie bolo vedené okresným súdom pod sp. zn. 15 C 10/02.

Sťažovateľ opísal priebeh konania a uviedol, že uznesením okresného súdu č. k. 15 C 10/02-227 z 21. mája 2008 (ďalej len „uznesenie z 21. mája 2008“) právoplatným 13. júna 2008 bolo konanie zastavené z dôvodu výmazu oboch žalovaných z obchodného registra (žalovaného v 1. rade 17. augusta 2005 a žalovaného v 2. rade 1. marca 2008).

Zachovanie dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu odvíjal sťažovateľ odo dňa právoplatnosti uznesenia o zastavení konania a k samotným dôvodom svojej sťažnosti a porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy uviedol: „... sťažovateľ bol síce oprávnený podať proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, č. k. 15C 10/02-227 zo dňa 21. 5. 2008 odvolanie, takýto opravný prostriedok by však zjavne nemal žiaden účinok na odstránenie poruchového stavu, ktorý nekonaním porušovateľa jednoznačne nastal... Odporca v 2. rade pritom zanikol výmazom z obchodného registra až 1. 3. 2008, t. j. takmer 4 roky po poslednom úkone porušovateľa... Aj v prípade podania odvolania proti vyššie uvedenému uzneseniu by sťažovateľ nedosiahol želaný výsledok, a teda rozhodnutie vo veci jeho žaloby... keďže subjekty, ktoré by mohol súd zaviazať na plnenie... zanikli.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo svojom náleze vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 10/02, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 800 000 Sk a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04) ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade

okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom okresného súdu, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila táto podmienka, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

V prípade namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je s účinnosťou od 1. apríla 2005 takýmto prostriedkom sťažnosť adresovaná predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 10/02.

Posudzované konanie bolo uznesením okresného súdu z 21. mája 2008 o zastavení konania právoplatne skončené 13. júna 2008.

Z uvedeného vyplýva, že v čase datovania a doručenia sťažnosti ústavnému súdu (sťažnosť z 13. augusta 2008 doručená ústavnému súdu 14. augusta 2008) bolo konanie okresného súdu právoplatne skončené, a preto v uvedenom čase už nemohlo objektívne dochádzať k prietahom v predmetnom konaní zo strany okresného súdu.

Ústavný súd vzhľadom na túto skutočnosť a v súlade s citovanými zásadami, ktorými sa riadi pri svojej rozhodovacej činnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Ústavný súd zároveň konštatuje, že sťažovateľ nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu podľa zákona o súdoch. Sťažovateľ teda nepredložil dôkaz, že pred podaním sťažnosti ústavnému súdu vyčerpal opravné prostriedky v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a preto je daný dôvod na jej odmietnutie pre neprípustnosť.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá v celom rozsahu, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16.októbra 2008